

Pauliina Honkonen

Tuuli tuoksuu

Pauliina Honkonen

TUULI TUOKSUU

© 2024 Pauliina Honkonen

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-8425-9

ELÄMÄ ON IHANAA

Elämä on ihanaa,
joillekin ilonaihe on oma pihamaa,
kun sitä hoitaa saa ja nuput kukkaan puhkeaa.
Joidenkin mielestä elämä on surkeaa.
Sillä se kuljettaa paikkoihin,
joita et osaa odottaa.
Täytyy vain oppia luottamaan,
että kaikki menee omalla painollaan.
Se joskus suututtaa,
myöhemmin siitä iloita saa.

”Elämä on ihanaa,” se paljon puhuttaa.
Tekisi mieli luovuttaa
tai jollakin sitä kuoruttaa.
Kun ei tiedä, mitä tapahtunut tarkoittaa,
se halun etenemiseen karkottaa,
moni taistelun vasta silloin aloittaa.

Elämä on ihanaa, se usein myös harmittaa,
ja on karmivaa, kun ei tiedä mikä odottaa.
Edessä voi olla parempaa,
se mieliä kuohuttaa,
oli sitten mitä vaan.
Se meitä opettaa, pysäyttävästi koskettaa,
unelmointia ei silti kannata lopettaa,
vaikka joskus kipeästi kolahtaa.

Elämä on ihanaa, se usein eri teitä kuljettaa,
lopulta voit unelmasi iloiten saavuttaa,
tai matkalta löytyy
jotain muuta,
joka sinutkin onnelliseksi saa.

SIIPIRIKKO

Olen siipirikko hento,
pieni olento.
Ei aina suju lento,
sillä sisälläni asuu pelko,
näin toteaa ohikiitävä riekkö.
Tunnen itse,
olen heikko,
syvällä sisimmässäni asuu peikko.

Ei aurinkoinen hymy,
aina kaikkea kerro,
sillä sisälläni asuu usein pelko.
Olenko oikeasti näin heikko?
Ei voi mitään,
asia on minulle peikko.
Sisälläni asustaa ulkopuolisuuden verkko,
on kehittynyt ympärilleni yksinäisyyden kehikko.

Olen siipirikko hento,
pieni olento.
Ei meinaa kestää luonto,
vaan aina vaivaa arvottomuudentunto.
Ei ole olo hieno,
vaan tyhjä ja ontto,
tilanne melkeinpä nolo,
Näin kuiskii sisälläni asustava peikko.

YKSINÄISYYS VALTAA ALAA

Kun yksinäisyys valtaa alaa,
silloin tuntuu
ettei kukaan vierelleni koskaan palaa.
Seuraan pääskyparven touhuja vain puun takaa
ja kuulen kuinka laulu raikaa.

Laulu raikaa,
pääskyt toisilleen kättä paiskaa.
Seuraan tätä iloa sivusta hetken aikaa
ja ihmettelen,
onko pääskyparvessa siipirikolle paikkaa,
sillä voisimmehan hetken yhdessä matkaa taittaa,
se mielen paremmaksi laittaa.

Laittaa suunnittelemaan pienen retken,
josta pääsky saa ilon hetken.
Silloin pääsky lentää keskellä pääskyparven
ja unohtaa hetkeksi yksinäisyyden.

AJATUS KIERTÄÄ

Ajatus kiertää,
joku tässä elämässä hiertää,
sitä ei voi kieltää, sen vain pieni lintu tietää.
Suru ja tuska sydäntäni viiltää.
Nyt ei jaksa elämästä kiittää.
Kenellä tähän kärsivällisyys riittää.

Ajatus kiertää,
sen vain pieni lintu tietää, sitä ei voi kieltää.
Kuka yksinäisen siipirikon rinnalle rientää,
ja totuuden sietää.
Lintu ei jaksa kauan enää lentää.

Ajatus kiertää,
kukin omalla tavallaan tuon viestin mieltää.
Joku tässä elämässä hiertää,
sen vain pieni lintu tietää,
etsiessään pesää,
johon menee odottelemaan kesää,
saadakseen vähän lisää terää,
varten seuraavaa lentoerää.

Ajatus kiertää,
helpotuksen tunne sisimmässä herää,
sen vain pieni lintu tietää.
Odottamista on vaikea sietää.
lintu lentää kehää.
Se ristiriitaisia tunteita kerää.
Onko tässä mitään järkeä enää?

On pääskyllä halu kaukomaille entää,
muiden kanssa aikaa viettää.
Näin yksinäisyys pois heittää.
Olisi aika siipirikokin suojiinsa peittää.

OLEN

Kuka olen? Mistä tulen?
Minne menen? Miksi olen tällainen?
Sitä usein kyselen.

Miksi olet sellainen?
Tällainen ja tuollainen?
Tiedä en, sitä nytkin kyselen?
Sen tiedän,
olen ihminen,
mutta erilainen.
Kai siksi vajavainen?
Sitä usein ajattelen,
siksi väliin itkeskelen.

Olen toisenlainen,
olen nainen.
Silti muista riippuvainen.
Sitä usein harmittelen.
Olen tällainen,
olen opiskellut,
olen haaveitani toteuttanut.
Silti pitäisi olla samanlainen kuin muut.
Haluaisin tukkia kaikkien suut.

Olen tulevaisuutta suunnitellut.
Olen tavoitteita asettanut,
niitä kohti kurkottanut,
usein myös onnistunut.
Olen aina haasteita rakastanut,
olen korkeilla vuorilla kiipeillyt.
Olen äidiksi tulemisesta tulevaisuudessa haaveillut.
Mutta osaisinpa olla onnellinen,
tässä ja nyt.

HEINÄNKORSI

Olen kuin huojuva heinänkorsi,
tai vain pelkkä oljenkorsi.
Jää elämästäni jäljelle pelkkä lovi,
sillä sulkeutuu perässäni jokainen ovi.
Tästä selviämiseen voi mennä tovi.

On sulkeutunut äitien ovi.
Jää siitä elämäni melkoinen lovi,
sulkeutuu mahdollisesti myös opiskeluun,
ja työhön johtava portti.
Mikä on seuraava kortti?
Onhan se raskasta huomata,
kun kaikki ei niin helposti toimi.

Olen kuin huojuva heinänkorsi,
tai vain pelkkä oljenkorsi.
Tämä on ollut pettymysten ja huolten vuosi,
kun vastaan tulee vain vaatimusten vuori,
ei kukaan huoli.

Vaikka kotimaamme on Suomi,
joutuu haaveitaan perustelemaan vammaisen,
olipa hän vanha taikka nuori.
Onko tämä ylitsepääsemätön muuri?
Huomenna kuitenkin paistaa päivä uusi.

Tuuli tuoksuu on runoteos, jonka ei pitänyt koskaan ilmestyä.

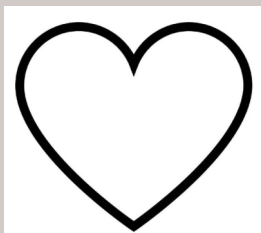
Tässä se nyt kuitenkin on.

Teos sisältää 72 elämänmakuista runoa siitä, kun jokapäiväisenä "ystävänä" tai "vihollisena" on pyörätuoli. Runot kertovat siis elämänpolusta, johon ei ehkä ole totuttu. Pohdin niissä elämää, unelmia, kipua ja kaipausta. Sitä, kun jotain tilaa, muttei saa.

Runot kertovat myös siitä, miten yhteiskunnassa suhtaudutaan erilaisuuteen, miten tavallinen elämä ja sen haasteet eivät koskisi meitäkin.

Kirja on ehkä kriittinenkin kuvaus elämästä. Toivon kuitenkin, että siinä on surujen ja säröjen lisäksi viesti toivosta. Siitä ettei koskaan kannata luovuttaa. Vaikka elämä antaa ja ottaa, ystävyys on yksi asia, jonka ansiosta tuuli taas pikkuhiljaa tuoksuu keväältä ja tulevaisuudelta.

Nenäliina saattaa tulla runoja lukiessa tarpeeseen,

ISBN 978-952-80-8425-9

